

KURYER LITEWSKI

Za Najwyższém Dozwoleniem

w WILNIE V. S. I. CZERWCA 1804. ROKU WE SRODĘ

z Petersburga V. S. 20. Maia

D. 13 J. J. M. z przystani Wefder na statkach przybyłych z Rewla żegluga odprawił do wyspy Moony, ztąd do Esel, i wieczorem stanął w Arensburgu; był na balu szlacheckim, nazajutrz oglądał twierdze, i powrócił na obiad do Wefder, na nocleg do Parnawy. Tu witał Monarchę radnym okrzykiem lud niezliczony, okręta stojące przy moście były okryte flagami, całe miasto oświecone. D. 15 rano prezentowali się urzędnicy, Magistrat, kupcy; zaśmiał się Monarcha twierdze; przez cały czas okręta zagraniczne ognia dawały, maytkowie radość oświadczały wołając nieustannie: Ura. Powróciwszy z wstów J. J. M. oglądał garnizon, był na nabożeństwie, i przyjechał do ratusza, przed którym gwardya miejska paradowała. Niedorośli synowie i córki obywatelskie na dwa chory podzielone Monarchę spotykały śpiewając pieśni do okoliczności stosowane. W Ratuszu J. J. M. pić raczył zdrowie Magistratu i kupców z tego pułara z którego w 18 wieku pili Karol i Piotr W. Katarzyna z znuadując się w Parnawie. Nocleg w miasteczku Felinie. Nazajutrz Monarcha przybył do Derptu witany od wojskowych i cywilnych urzędników, i Uniwersytetu. Ober Pastor Leie miał mowę. J. J. M. udał się do Uniwersytetu przyjęty od Professorów i Uczniów których było 117. Wyслуchawszy rzecz mianą od Rektora Balk, oglądał gabinety, Fizyczny i historyi naturalney, Bibliotekę, i zaczęte budowle; obiedział całe miasto, które wieczorem illuminowano.

z Paryża 22. Maia.

Caly Senat stanął d. 19 stanął przed I Konsulem przynosząc wyrok niedawno zapadły, który RPtę Francuzką przemienia w Monarchią. Cambaceres Konsul z prezydujący powiedział: Najasniejszy P. Wyrok Senatu mam honor składać w ręku W. J. M. ten jest wyrazem woli powszechney narodu całego. Nadając tobie samemu tytuł nowy, dziedzictwo familii, nie Senat nie przydał do chwały i prawa twoiego. Miłość i wdzięczność Francuzów od lat 4 już tobie powierzyła rząd najwyższy; miałeś prawo następcę wyznaczać. Dostoinny, który dziś odbierasz tytuł, nadaie naród dla własnego wywyższenia i powagi; chcieliśmy dać nowy dowód przywiązania i szacunku, którego sercaludu ogarnąć nie mogą. Nie mogli Francuzi kląć granic wdzięczności swojej, gdy rządca ich pracuje bez granic i końca na dobro powszechne. Pamiętając na klęski przeszłe, iakich doznali pod hasłem wolności, nie mogą bez osobliwszego czucia radości myśleć o szczęściu, iakiego zaczęli kosztować poddawszy się rządowi twoim za natchnieniem Opatrzności. Armie RPtey zwyciężone były, skarb wyniszczony, zginął kredyt; rozróznione strony oyczyznę szarpały, religia i moralność wywołane; częsta urzędników zmiana urzędowi odiała powagę; urząd wszelki, władza i zwierzchność już nam były nieznosne.

W. J. M. stawasz pośród ludu tego. Zwycięztwo powraca do chorągwi naszych, porządek i oszczędność do skarbu, naród poznał się i dostatki swoje, usmierzyłes zawzięte strony w domu; religia podnosi oltarze, ożyły w sercach obywatelów przytłumione poznania sprawiedliwości i bezprawia, gdyśmy utrżeli, że

karę zbrodnia, świetną nagrodę cnoty odbierać zaczęły. Lecz co będzie prawdziwie największym cudem Genłuszu twoiego, gmin rozhułany, niesforny, żadney podległości nie cierpiący, kochał i poważał najwyższą władzę, którą piastowałes dla dobra, chwały szczęśliwości, uspokojenia naszego. Lud Francuzki nie chce być sędzią konstytucyi postronnych; nie nagania żadney, cudzych przykładów nie szuka, przestaje na własnym doświadczeniu. Kilkanascie wieków stał z honorem i sławą pod rządem dziedzicznym; cierpiał lat kilkanascie pod hasłem wolności. Z tego względu powraca na drogę od przodków ubitą; a wolnie używając prawa swojego, W. J. M. oddaie władzę, której sam sprawować dla dobra własnego nie powinien i nie może. Wkłada warunki pokoleniom następnym, a przymierzem uroczystym i świętym poleca cnych szczęśliwość familii Buonaparte. Ta naśladować będzie cnoty twoie; przyszli Francuzi po nas wezmą w dziedzictwie wierność, życzliwość, miłość naszą dla W. J. M. Szczęśliwy naród, gdy po rewolucyi najsroższej znalazł pośród siebie męża usmierzyć zdolnego ludzkie namiętności, dogodzić powszechney chęci, serca i głosy wszystkich ziomeków zjednoczyć; Monarcha któremu władzę nadaie wola, ufność, miłość obywatelów. Taka jest wprawdzie wola ustaw naszych, ażeby prawo do korony dziedzicznej lud potwierdził. Niżeli to nastąpi, Senat prosi W. J. M. ażebyś dozwolił urzędzenia świeżo napisane wraz przywieść do skutku, ażeby Napoleon Buonaparte niemieszkając obwołany został Imperatorem Francuzów dla ich dobra i chwały.

Odpowiedział Buonaparte: Cokolwiek z dobrem jest oyczyzny, istotę stanowi szczęścia mego. Przyimuję tytuł, który potrzebnym być sędzicie do chwały narodowej. Oddaie do potwierdzenia ludowi prawo stanowiące ten dziedziczny; i mam nadzieję że Francya nigdy żałować nie będzie wywyższenia familii moiej. Duch mój odstąpi moich następców, iak tylko przestaną być godni miłości i szacunku narodu wielkiego. Ztąd Senat udał się na audyencyą do małżonki I Konsula, i pozdrowił Imperatorową. Nastąpiło wraz ogłoszenie wiadomych już w części z N. 43. ustaw Senatu i nowej Konstytucyi podpisane: Napoleon I. na początku położono: Napoleon I z Bożey łaski przez Konstytucyą RPtey Imperator Francuzów. Tegoż dnia Buonaparte pisał do kolegów niedawno swoich Cambaceres i Lebrun. Odmienia się mówi, wasz tytuł; obowiązki i ufność moja zawsze zostaną nieodmienne. Piastując urzędy nowe, okazecie iak dotąd czynicie zwykliście, mądrość w radach, i wysokie talenta, którym winienem cokolwiek pożytecznego zrobiłem dla ludu. Nastąpiła wkrótce nominacya J. Buonapate na urząd W. Elektora. L. Buonaparte został Connetable, Cambaceres Arcy Kanclerzem, Lebrun Arcy Podskarbin; z ostatnich przysięgę wierności wykonano, do której Cambaceres natychmiast przyprowadził Ministrów, Connetable Generalów. Mortier, Davoust, Moncey Gouyon, Caffarelli, Lausiston, Rapp, Caulincourt. C. Berthier, Beauharnois, całą gwardyą.

Tey naczelnik G. Bessieres Dzień, rzekł, najszczęśliwszy dla narodu, w którym władzę dziedziczną przyznaje dla familii Buonaparte; gwardya ztąd największą ma pociechę; dawno

pożądaliśmy tej przemiany; oświadczać chęci powszechny prawo nie kazalo; to przynajmniej w zysku odniosimy, że pierwsi z całej armii RPtey oświadczyliśmy zaprzysiężoną wierność i nigdy niewzruszoną. Odpowiedział Buonaparte! Znam przywiązanie gwardyi do osoby moiej; ufam jej mężtwu i wierności bez granic. Widzę godziennie z nową pociechą nieodstępnych towarzyszy pracy, niebezpieczeństwa i chwały, szlachetnymi bliznami okrytych, i zawsze mówię do siebie. Pod temi chorągwiemi stoją świadkowie i sprawy zwycięstwo naszych, przez lat 15 nie było żadnej bitwy po wszystkich częściach świata, do którejby z nich wielu nie wchodziło! Przystopiono do wybrania Marszałków Francyi; 14 wyznaczyl Konsul aktualnie służących; żalują rycerscy ludzie, że na ich czele okoliczności umieścić nie dozwolily nieszczęśliwego Moreau; ogłoszeni są: Berthier, Jourdan, Massena, Brune, Lannes, Murat, Bernadotte, Angereau, Moncey, Soult, Davoust, Ney, Bessieres. Oprócz tych otrzymali tytuł Marszałkowski zasłużeńi wodzowie RPtey dziś Senatorowie Kellerman, Lefevre, Serrurier, Perignon.

Admirał Linois pisał z Indyi wschodniej do Ministra morskiego d. 3 Grudnia r. 1803. donosząc iż zabrał Angielski okręt od 1500 beczek ładunku który z Bengalu do Chin płynął; szacunek wynosi kilka mill. fr. może nosić armat 60. W dalszej żegludze wódz uwiadomiony, iż w odnodze Bemoule znajduje się kilka statków nieprzyjacielskich, popłynął ku nim. Anglicy nie widząc ratowania się sposobu, spalili sami 6 okrętów; 2 Francuzi z trzema naładzie wielkimi magazynami pieprzu, ryżu, opium; jeden okręt od 400 beczek, dwa mniejsze zdobyto, szkoda kompanii Wschodniej wynosi 12 mill. fr. Mógł Lincis zapalić miasto Bemoule; lecz Indyanów krzywdzić nie chciał. Okręta Angielskie do Bengalu były przeznaczone. Straciliśmy w bitwie 2 zabitych, 2 ranionych. W całej żegludze Linois nie miał chorego człowieka na swojej eskadrze. Czekamy wkrótce ważniejszych doniesien o czynnościach Admirala Linois, zwłaszcza gdy z nim połączą się Batawscy Hartsink i Decker.—Do Egiptu powróciwszy z Anglii Bey Mammeluków Elphy, traktować zaczął z komendantem Tureckim o przyjęcie załogi Angielskiej w Alexandryi; lecz próżne były usiłowania, owszem drogę sprzęty Beia i oręż wszelki z Londynu przywieziony, w zdobycz poszły nieprzyjaciolom jego. Między Francją i Portą zdaie się przywrócona jednomysłność i zgoda. Sultan do nadmorskich komendantów rozkazy wydał, ażeby żeglarzów naszych przyjmowali sposobem przyjacielskim, ponieważ rozsiane dawniej pogłoski, o naiechaniu Morei podobno, zmyślone były.

Minister morski odebrał rapport z Ostendy od Admirala Batawskiego Verhuel. Ten wypłynął z Flessingue z 19 Szalupami działowymi, 47 batami zbroynemi, 2 batteriami pływającymi, któreśmy w Anvers zbudowali, Aix i Anvers Przełamawszy zwyczajne przeszkody od wiatrów żeglowali spokojnie zprzymierzeńcy; w tém fregata i korweta Angielska usiłują odciąć 3 baty w tyle linii naszej pozostałe; wraca się na ratunek śmiało Verhuel; zapóźno, bu już bat jeden zabrali nieprzyjaciele; strata niewielka; honor bitwę stoczył; nakazywał; trwała 2 godziny; Angielskie statki nadpsute uciekły. O 3 mile od Ostendy potkano eskadrę Sidneia Smith; ta liczyła armat 410, nasza 100 tylko; nieprzyjaciel spodziewał się pewnego zwycięstwa; lecz po 7 godzinnem strzelaniu z boiowiska musiał ustąpić, straciwszy wiele w ludziach i masztach. Z naszej strony największą utraciły batterye; ogółem zabitych mieliśmy ludzi 18, ranionych 60. Verhuel bez przeszkody żeglował do Ostendy. Ażeby ziomków i nieprzyjaciol bardziej przekonał o zwycięstwie swoim, nie wszedł zaraz do wnętrznego portu, lecz przed zewnętrznym bawił dzień i noc

całą czekając Anglików; ale ci do stoczenia nowej bitwy nie mając ochoty, pilnie naprawiali statki swoje, co uczyniwszy z pospiechem udali się do portów Angielskich.—Komendantem Angielskiej korwety pod wyspą Houat zabranej niedawno przez nasze szalupy był kapitan Wright, towarzysz więzienia i ucieczki z Temple Sidneia Smith; ten przed kilku miesiącami wysadzić miał na brzegi Francuzkie Pichegru, Georges, i spółników; kazano go zprowadzić do Paryża; więcej 40 osob przed nim stawionych wyznało, że przez niego na ląd oczyszty wysadzeni byli.—W. Admiralem być ma Truguet; inni ten urząd przeznaczają dla Hieronima Buonaparte za powrotem z Ameryki; to pewna że imie jego i Luciana opuszczone są w nowej dynastyi; przyczyny zgadywać tylko możemy,

z Londynu 15. Maia

Sidney Smith przysłał rapport od brzegów Flandryjskich o bitwie stoczonej z Batawami pod Ostendą: nieprzyjaciel żagłów liczył 59 w linii, atakowaliśmy potężnie; lecz batterye lądowe wspierały Admirala Verhuel; po długiej gonitwie uszedł nieprzyjaciel; skończyła się rozprawa na zabranii jednego bata, innych kilka zatonać miało; szkoda największą poniosły Angielskie okręta od batterii lądowych; zabitych liczymy 13, ranionych 32. Sidney Smith mężtwu i roztropności Admirala Batawskiego daie wielką zaletę.—Wczora tu przybył poseł Amerykański Livingston z Paryża; podniósł się natychmiast papiery, bo wexlarze z lichwiarzami pogłoskę rozrzucili, że ten mabyć pośrednikiem przyszłego pokoju; inni że przywiozł list od Konsula do Króla w którym donosi Buonaparte o swoim wyniesieniu; jak donosił o Konsulostwie podczas przeszley wojny, i wzywał do ugody. Jeśli tak jest, nie wiemy czyli Pitt i nowi Ministrowie lepiej przyjmą dziś odezwę jego, niżeli w r. 1799. To widoczna że przygotowania obronne na morzu i lądzie powiększyć kazal, ostróżność podwoić na brzegach, woyska trzymać w zupełnej gotowości do ruszenia na pierwsze hasło, eskadry zamyskające w portach nieprzyjaciol pomnożyć, Regimenta regularne i milicyą dopełnić.

Ministryum nie jest dopełnione; już niektórzy sprawować zaczęli urząd przyjęty, inne nie są rozdane; slychać iż niema jeszcze sankcyi Królewskiej. Cambden ma być Sekretarzem stanu wojennym i osad, Anklund G, Pocztnistrzem, Sommerset Gubernatorem Jamaiki, Moira Wice Królem Irlandzkim Tymczasem gotują się dwie połączone Oppozycye do bitew Parlamentowych; skutek prawdziwie wątpliwy; obie strony są liczne, mocne, uparte, zawzięte; a jeżeli Pitt przeciagnął do siebie osoby niektóre od Grenvilla; ten z Foxem ziednal nie małą liczbę przyjaciol między strońnikami upadłego Addingtona; z tych jest Thierney bywszy podskarbi departamentu morskiego. Następca tronu jest na czele Oppozycyi, niedawno byli u niego na wielkiej radzie Królewicz X. Clarence, Bedford, Norfolk, Devonshire, Buckingham, Derby, Carlisle, Fitzwilliam, Egremont, Darnley, Lauderdale, Minto, Grenville, Fox, Windham, Sheridan, i wielu innych naczelników.—Jest zwyczaj w Anglii, że Reprezentant izby niższej do Ministryum wybrany od Króla, zasiadać przestaje w izbie, jeżeli powtórnie wybranym nie jest. Pitta Akademia Cambridge jednomysłnością głosów na urządzie potwierdziła.

Addington nie tylko dostojności Parowskiej, ale też pensyi dożywotniej 4 t. F.S. od Króla przyjąć nie chciał, niosąc na osobność którą wybrał i ulubił, imie Ministra nieskazitelnego.—Mówią że Ludwik 18 swoim i wszystkim Burbonów imieniem zaniesł ma oświadczenie przeciw odmiannom zdarzonym u Francuzów. Płaszcz Imperatorski robią w Lyonie, z brylantami kosztować ma 2 mill. fr.—Z Indyi wscho-

dniey wiadomość przyszła, że w północnych Prowincyach państwa Chińskiego bunt nowy wybuchł, na którego czele staneli Wodzowie znakomici, zamyslaiąc wielkie odmiany do rządu wprowadzić.—Z wyspy Barbados eskadra Angielska d. 6 Maia wynisć miała niosąc 3 t. lądowego żołnierza na podbicie osad Batawskich w Susinam.—Wczora w Dover słyszano długie i natężone z armat strzelanie od Boulogne; według jednych okręta nasze z flotyllą nieprzyjacielską walczyły; zdaniem drugich Francuzi obchodzili uroczystość ogłoszenia Konsula Imperatorem swoim.—Flotta Bresteńska w zewnętrznym porcie składa się teraz z 20 okrętów liniowych 8 fregat, Admirał Cornwallis nie ma nad 13, i prosi o znaczne posiłki. Do eskadry Sidneia Smith pod Ostendą wysłano z Yarmouth wiele statków lekkich.

Od granic Włoskich 26. Maia

Przy otwarciu w Rzymie Collegium XX Jezuitów obecni byli Królowie Sardynscy, wielu Kardynałów, Biskupów, Prałatów, Xiążąt i Panów Rzymskich i postronnych.—Twierdza Sabacz poddała się Serwianom; załoga z 109 Turków złożona pozwolenie otrzymała wyciągnąć ze wszelką własnością kędy się podoba; toż samo wkrótce nastąpić miało w Semendryi Pod Belgradem nieustannie gonitwy; kilka razy przychodziło do zgody; lecz gdy załoga Janczarska od przybytych z odzieczą Kersylianów zasilona codzienne czyniąc wycieczki zapaliła wsi wokolicach, Serwianie w każdym zdarzeniu zwyciężcy, postanowili odtąd nie słuchać o pokoju; najwyższy Naczelnik Czerni przybył do obozu 10 t. zbrojnych liczącego. Dotąd zbywało Chreścianom na artylleryi; mają dziś wszystko po zdobyciu zamków kilku.—Lucian Buonaparte bawiąc długo w Rzymie, częste rozmowy miewa z Oycem S. i Kardynałem Gonsalvi Sekretarzem stanu.—Do Bononii przyszła nowa dywizya wojsk Francuzkich.—Fizyk Gerli w Rzymie zrobił ballon wielki nadzwyczajnie, z którym na powietrze wzniesiony ma robić doświadczenia ciekawe.—7 statków Angielskich przez Lorda Nelson wysłane zbliżyły się do brzegu Liguryjskiego nocną porą, zamyslając wziąć i zburzyć batterye lądowe pod Montone. Lecz garnizon Francuzki stanął do broni, zgromadzili się po uderzeniu na gwałt wieśniacy okoliczni; co widząc nieprzyjaciel ustąpił—Arcy X Jan z Wenecyi przyjechał do Udine, ztamtąd do Pontebry.

z Hagi 26 Maia.

w Bruxelles i po wszystkich Departamentach Belgickich powszechną radość lud oświadcza z wyniesienia I Konsula. U nas Ambassador Semonville ma wkrótce dawać biesiadę wielką z tey okoliczności. G. Marmont dziś odebrawszy gońca z Parvza pośpieszył do Utrechtu, gdzie pod Amersfort zgromadza 20 t. żołnierza dla odebrania przysięgi na imie Monarchy nowego, albo jak inni mówią, dla przedsięwzięcia wkrótce wyprawy. Beradotte Marszałek ma być najwyższym kommandantem wojsk w Hannoverze; Dessolles stanie na czele armii rezerwowej w Osnabruck. Z eskadry Admirała Verhuel kilka statków powróciło do Flessingue, które naprawiwszy szkodę poniesioną w bitwie z Anglikami, wyszły do Ostendy. Sam Admirał wkrótce powróci do nas, ażeby trzecią dywizyą flotylli prowadził do portów Francuzkich.—Dessalines ogłoszony Rządcą dożywotnim RPtey Murzynów na wyspie Haiti. Przy sięgę nienawiści Francuzów, i umierania za wolność podpisali Generałowie czarni: Gabarb, Christophe, Gernard, Vernet, Petion, Clairvaux, Capois, Herne, Romain, Gerin, François, Gaugé, Ferou, Yaou, Toussaint, Magloire, Bazelas. Ciż sami przysięgli się po wykonywać rozkazy i prawa dane przez Najwyższego rządcę Dessalines, który moc ma wypowiadać wojnę, zawierać pokóy i przymierze, wyznaczać następcę. Ten wydał rozmaite zarządzenia; np. Własciciel chcą

cy przedawać produkta, naprzód ma część dać rolnikom; drugą do skarbu; przedawać tym wolno, którzy do armii Murzyńskiej należeli 20 Messidor r. II. innych co z Francuzami trzymali produkta zkonfiskowano; muły, konie w osadach sekwestrowanych znalezione rozda Dessalines rolnikom. Wojskowi tym przeszkadzać nie powinni. Generałowie będą pilnie dopatrywać zakładania twierdz i zamków między górami do przyszłej obrony. Przedaż, darowanie sprzętów i gruntów przez Emigrantów osobom w kraju pozostałym jest nieważna odtąd iak armia Murzyńska broń podniosła na Francuzów.

Umiesciliśmy w N. 43. osnovę nowej konstytucyi Francuzów; dziś całą do słowa kładniemy. Napoleon z Bożey łaski przez konstytucyą RPtey Imperator Francuzów. Senat wysłuchawszy Oratorów Stanu Konsyliarzów napisał wyrok następujący.

1. Rząd RPtey oddany jest Imperatorowi, który weźmie tytuł Imperatora Francuzów. Sprawiedliwość oddawana będzie w imie Imperatora przez urzędników od niego postanowionych.

2. Napoleon Buonaparte dziś I Konsul jest Imperatorem Francuzów.

3. Dostojność Imperatorska dziedziczną będzie dla najbliższych potomków i następców Napoleona płci męskiej w porządku starszeństwa z wyłączeniem na zawaze kobiet i ich pleminia.

4. Napoleon może przysposobić synów lub wnuków braci swojej, iak tylko z nich który skończy lat 18, jeżeli sam mieć nie będzie synów. Przysposobieni wchodzą w linią następców bliższych. Jesliby po przysposobieniu miał synów, przysposobieni po tych do dziedzictwa przychodzić mogą. Takie przysposobienie samemu tylko Napoleonowi służy, następcom jego zabronione.

5. Gdyby Napoleon niezostawił dziedzica prawego lub przysposobionego, dostojność Imperatorska spada na Józefa Buonaparte i potomków jego płci męskiej.

6. Józef jeżeli zeydzie bez potomny, dziedzictwo dostanie się Ludwikowi Buonaparte według wyższych przepisów.

7. Jesliby Napoleon, Józef, i Ludwik zeszedli bezpotomni, wtenczas wyżsi urzędnicy Państwa napiszą ustawę, przyniosą Senatowi, ten w prawo zamieni, i ludowi do potwierdzenia i przyięcia poda, obierając Imperatora nowego, pod warunkami iakie dla terazniejszey Dynastyi są przepisane.

8. Dopóki nie nastąpi elekcyja nowego Monarchy, Państwem rządzić będą Ministrowie nrządę rządową zebrani, czyniąc wszystko więk szością głosów; Sekretarz Stanu ich czynności ma zapisywać.

9. Osoby zkładające familią Imperatorską w porządku dziedzictwa. nosić będą tytuł Xiążąt Francuzkich, syn starszy Imperatora nazywać się ma X. Imperatorskim.

10. Wyrokiem swoim Senat przepisze iak mają być wychowani XX. Francuzcy.

11. Ci wchodzą do Senatu i rady Stanu doszedłszy lat 18.

12. Zenić się nie mogą bez dozwolenia Imperatora; inaczej tracą prawo do korony same i ich następcy; lecz iesli potomstwa nie mają, lub małżeństwo będzie zerwane, powracają do praw utraconych.

13. Metryki urodzenia, zaślubienia, śmierci osob familii panującej, za rozkazem Imperatora do Senatu będą odsyłane, który one przepisawszy zachowa w Archiwach swoich.

14. Napoleon napisze ustawę obowiązującą następców jego. 1. Jakie są obowiązki osob familii zkładających względem Imperatora 2. Urzędzenie pałacu i dworu Imperatorskiego odpowiadające dostojności tronu i wielkości narodowej.

15. Lista cywilna będzie iaką oznaczono 26 Maia r. 1791. XX. Francuzcy Józef i Ludwik, iakoteż młodszy synowie Imperatora mieć będą pensye według przepisów 21 grudnia r. 1790.

Imperator może wyznaczyć oprawę Imperatorowej na liście cywilney; co w tej mierze postanowi Napoleon, odmienić nie mogą następcy jego.

16. Imperator awiedzać będzie Departamenta; pałace dla niego będą postawione w 4 częściach Monarchii osobnym prawem.

17. Imperator małoletnim jest do lat skończonych. 18

Reszta w następującej Gazecie.

Ru 1804 Mca Maia d. 12. Adam Zostoft poddany W. Jerzego Kuleszy Podcza: Zytto: okradłszy znacznie w pieniądzech i ruchomości uciekł którego fizus jest taką urody strzednięj lat ma 20 twarzy okrągłej włosy na głowie czerwone na brwiach i powiekach takież nosa nie wielkiego ktoby takowego złoczyńca pomał i przystawił do Wilkomierza znaczną odbierze nadgodę Surdut nanim sukna szaraczkowego obszlągi saladynowe płasz ciemno-zielony kapelus czarny okrągły czarkasy sukna czarnego z białemi guzikami.

Znajduie się koniczyna w najlepszym gatunku po sprzedania w handlu JP Refelda w Kamienicy L. Giedroycia pod N. 201.

Mamy honor Prześwietney Publiczności donieść, że nasze mieszkanie odmieniliśmy i dopiero na Zamkowej Ulicy do złotnika JP. Hahrsa przenieśliśmy się. Zyczeniem naszym jest Amatorom w bliskości i dalekości u służyć zatym mamy za powinność donieść że najduią się u nas okulary do konserwy oczu służące i inne sklanne optyczne Instrumenta, azatym mieszkający na wsi, życzące sobie takowych szkół raczą na piśmie donieść 1. Czyzdaleka lepiej widzi a nizeli zbliżka 2. Czyli zbliżka lepiej niż zdaleka, 3. czy dla konsenoy tylko oczu i niefatygowania takowych szkół potrzebnie 4. oznaczyć proporcją widzenia przez następują. cy n.p. Czytając książkę bez wielkiego morderwania oczu tę odległość nitką wymierzyć i mnie w liście przesłać 5. procz tego mamy różne mikrostopia powiększając od 10 do 100,000 perspektywe zbierające wszystkie promienie wieden punkt 6. różne gatunki Teleskopow 7. Cumeram obsluran wszystko to można w czasie przyzwoitey dostać jako już Prześwietney Publiczności daliśmy dowodow.

Dnia 23 t. M. o mil 3 od Wilna został znaleziony Pulares w którym znajduią się Papiery Obligowe, właściciel tej zguby ma się udać dla odebrania do JP. Korwella mieszkającego w Domie JOX. Macieja pod Nrem 75. Na Ulicy Zamkowej.

Na mocy Dekretow iak to; w Sądzie Gł: Gubernij Litewskiej Roku 1802 Aprila 26 w Sądzie Ziem: Pttu Wileńskiego Roku 1803 Februari 20, i w Roku 1804 Marca 28 d ferowanych. — Jeżeli w Kraiach zagranicznych znajduią się Ichmość Kredytow i Pretensorow zeszłego Jana Müllera Miasta Wilna Burmistrza i kupca, wszystkim przez ninieyszą Efyktalną cytacją iterum Intimatow ażeby bądź osobliście bądź przez Plenipotentow Urzędownie umocowanych do Dedukcyi Probacyi i Prawnie należytego usprawiedliwienia swoich Kredytow i Pretensyw dla zadeterminowania onym z Majątku tegoż zeszłego Jana Müllera satysmkei przed Sądem Ziemskim Pttu Wileńskiego na rozpoznanie przeznaczonym w Mieście Wilnie odbywanym stawali w Roku terażnieyszym 1804 na dzień pierwszy Octobra. — Takowy termin zninieyszej Edyktalney Cytacyi iako już ostateczney pod nieuchronną Amisyą Kredytow i Pretensyw Ichmościom Kredytow i Pretensorom z Kraiów zagranicznych przeznaczają się Datt w Wilnie Roku 1804 Mca Aprila 20 dnia. — Takową Cytacją Edyktalną z Kancelaryi Ziemskiej Wileńskiej wydaną zaświadczam (LS)

Mikołaj Kossowicz Regent Ziemski Wileński Sekretarz Gubernski

Sąd Taksatorsko — Exdywizorski i między Wierzyicielami i dłużnikami Szlachetnego Michajły Afanasowa Wysokowa Kupca Ryskiego drugiey

Gildy za Dekretem Remissyjnym Sądu Gł: Litt: Dnia 27. Julii Roku 182, i za ukazem Rządzącego Senaut. Exystuiąy, w Dniu 30im: Aprila Roku 1804przeznaczyl na Wszystkich Kredytowach, i Debitorach tegoż Michajły Komportacyą dowodow do Komunikacyi Ziemskiej Wilkomirskiej dla Złożenia w przeciągu dziesięciu Niedziel i perzystencią onych przez dwa tygodnie a z niektórymi Inkwizycyą, kalkulacyą, i Weryfikacyą Za Obwieszczeniem, Cztery—Niedzielnym, choćcy pod niestannością Stron; Na zjazd zaś Sądu do ostateczney rozprawy, Fixe Udeterminował Dzień 15y Miesiąca Julii 1804. Roku Ażeby przeto Wszyscy Wierzyćiele i Dłużnicy Szl. Wysokowa Kupca w pomienionym terminie do Sądu w Mieście Oniksztach exystowając mającego Stawili się, pod Upadkiem rzeczy, przez Gazety Ogłasza się

Ewa matka Adam, Antoni, Synowie. Zuzana, Córka Skurewiczowie ogłaszaią przez Gazety powszechność że zeszy Bernard Budkiewicz nie Prawnie i nie sprawiedliwie zatradował Dworek pod Nm 662 zatararską Bramą Dziedzictwem ogłaszaiących będący, Sukcesorki tegoż zeszłego Budkiewicza to jest żona i córka potajemnie nie czekając rozprawy w Sądzie Gł: Departameucie 2 wyprzedzić usiłują, Przeto nwiadamia się Publiczność ażeby takowego Domu nabywać nikt nie przedsięwziął, gdyż przeciwnym zdarzeniu znowo nabywcom Aktorem sprawa i rzecz w tymże Sądzie przez ogłaszaiących rozwinięta i kontynuowana nastąpi i owydatki Prawne ogłaszaiący domagać się będą.

Sąd Podkom: Exdyw; dzielczy gran: Brońcow, na skutek Dekretów Remis: Sądu Gł; Litt: Wileń: Ukazem Rząd: Senatu utwierdzonych, na miysce przeznaczone do wsi Puszni w Gub: Wileń; położenie mającey w d 19 maja 1804 zieżawszy Dekretem Akces: komportacyą Inkwizycyą kalkulacyą weryfikacyą, oraz Inwentacyą Dóbr i wszelkiej ruchomości, tak nastawiających stronach iakoteż na niestawiających przeznaczył. Niemniej na Possessorów Dóbr Krayska z przyległościami w Gub: Minsk będących, iakoteż Dóbr Puszni Kiewkiszek Łowmian, Miedział w Gub: Wileń: położonych, Rygor rozciągnął; ażeby każdy respektuwe swey Circumferencyi Possessor sprowadził z wyznaczonych komorników iednego, lub więcej, pomiar Geometryczny uskutecznił, pod karami sprzeciwieństwa. Sady swoje do d. 8 Octobra, 1804 odroczył. Oczym, wszystkich iakiego bądź tytułu Kredytow i pretensorow, do wspomnionych Dóbr. WW Brońcow nwiadamia, i razem ostrzega, iż przy oczewistej rozprawie niedowodzacy swoich pretensyw, mocą Dekretu Sądu Gł: Litt: Wileń 1802 Februarii 14 ferowanego, Amisyi podpadać będą, i utracą Prawo dochodzenia swey należności.

W Xigarni Imp: Wilń: Uniw: Znaydnie się Dzieńnik Ekonomiczny zamoyski na rok 1803. Zawierający Ekonomią, Technologią, Mechanikę, i różne wiadomości gospodarckie, składasię z 12. Nr. każdy od 6 do 7 Ar; z Kopersztychami. Cena onego zł. 64. w teyże xigarni rozdaie się katalog xiązek polskich, który w krótcie znacze będzie powiększony.

Zawiadamiaią się Ichmość Panowie Tadeusz, Michał i Woyciech Bracia, oraz Jeymość Panna Franciszka Siostra, Gołoszewczy, iż Jeym: Pani Anna Wayworowa Chorążyna byłych woysk Litewskich, która w dniu drugim presetium żyć zaprzestała, Testamentem przez się sporządzonym, Całkowitą Sumkę na Obligu i Wexlu w Ogóle Czerwonych złl. Sztuk Trzysta będącą, pomiędzy wyrażonych Ichmościów Gołoszewskich Braci i siostrę w równy dział rozpiśla. — A nadto dla Jeym: Panny Franciszki Gołoszewskiej całą swą Ruchomość Białogłowską przeznaczyła. — Dla czego wyrażeni Ichmość po takową udeterminowaną Testamentem Sukcesyą zechcą się odnieść z dowodami do JPana Michała Stanisławskiego Radnego Wileńskiego jako Exekutora wyrażonego Testamentu w mieście Wilnie mieszkającego. Roku 1804 miesiąca Apryla piątego dnia.